

Detta dokument är endast avsett som dokumentationshjälpmedel och institutionerna ansvarar inte för innehållet

► **B** **EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU) nr 492/2011**
av den 5 april 2011
om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen
(kodifiering)
(Text av betydelse för EES)
(EUT L 141, 27.5.2011, s. 1)

Ändrad genom:

		Officiella tidningen		
		nr	sida	datum
► <u>M1</u>	Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2016/589 av den 13 april 2016	L 107	1	22.4.2016

**EUROPAPARLAMENTETS OCH RÅDETS FÖRORDNING (EU)
nr 492/2011**

av den 5 april 2011

om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen

(kodifiering)

(Text av betydelse för EES)

EUROPAPARLAMENTET OCH EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, särskilt artikel 46,

med beaktande av Europeiska kommissionens förslag,

efter översändande av förslaget till de nationella parlamenten,

med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽¹⁾,

i enlighet med det ordinarie lagstiftningsförfarandet ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Rådets förordning (EEG) nr 1612/68 av den 15 oktober 1968 om arbetskraftens fria rörlighet inom gemenskapen ⁽³⁾ har ändrats flera gånger på ett väsentligt sätt ⁽⁴⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör den förordningen kodifieras.
- (2) Arbetskraftens fria rörlighet bör tryggas inom unionen. För att nå detta mål krävs att man avskaffar all diskriminering på grund av nationalitet mellan arbetstagare i medlemsstaterna vad avser anställning, avlönning och andra arbets- och anställningsvillkor och att arbetstagarna får rätt att röra sig fritt inom unionen för att ta anställning, med förbehåll för de begränsningar som är berättigade med hänsyn till allmän ordning, allmän säkerhet och folkhälsa.
- (3) Det bör fastställas bestämmelser som gör det möjligt att uppnå det mål för den fria rörligheten som uppställs i artiklarna 45 och 46 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.
- (4) Fri rörlighet utgör en grundläggande rättighet för arbetstagare och deras familjer. Arbetskraftens fria rörlighet inom unionen måste vara ett av de medel som garanterar att en arbetstagare får möjlighet att förbättra sina levnads- och arbetsvillkor och främja sin

⁽¹⁾ EUT C 44, 11.2.2011, s. 170.

⁽²⁾ Europaparlamentets ståndpunkt av den 7 september 2010 (ännu ej offentliggjord i EUT) och rådets beslut av den 21 mars 2011.

⁽³⁾ EGT L 257, 19.10.1968, s. 2.

⁽⁴⁾ Se bilaga I.

▼B

sociala ställning, samtidigt som den bidrar till att tillgodose medlemsstaternas ekonomiska behov. Alla arbetstagare i medlemsstaterna bör tillerkännas rätten att utöva den verksamhet de valt inom unionen.

- (5) Denna rättighet bör utan diskriminering få åtnjutas av fast anställda, säsongarbetare och gränsarbetare och av dem som är verksamma i serviceyrkena.
- (6) Rätten till fri rörlighet kräver, för att den objektivt sett ska kunna utövas i frihet och värdighet, att man säkerställer lika behandling, både praktiskt och juridiskt, i allt som rör det faktiska utövandet av avlönad anställning och rätten till bostad, och likaså att hinder för arbetstagarens rörlighet avlägsnas, särskilt när det gäller förutsättningarna för att arbetstagarens familj ska kunna integreras i värdlandet.
- (7) Principen om icke-diskriminering av arbetskraft inom unionen innebär att alla medborgare har samma förtursrätt vid anställning som den inhemska arbetskraften.
- (8) Det direkta samarbetet för platsförmedling mellan de centrala arbetsmarknadsmyndigheterna och även mellan de regionala kontoren och koordineringen av utbytet av information säkerställer på ett allmänt sätt en klarare bild av arbetsmarknaden. Arbetstagare som vill flytta bör också få regelbunden information om levnads- och arbetsförhållandena.
- (9) Det råder ett nära samband mellan arbetskraftens fria rörlighet, anställning och yrkesutbildning, speciellt när utbildningen syftar till att göra det möjligt för arbetstagare att acceptera erbjudanden om anställning från andra områden i unionen. Sådana samband gör det nödvändigt att inte isolerat granska de problem som uppstår i detta sammanhang, utan betrakta dem såsom kopplade till varandra, och också ta hänsyn till arbetsmarknadsproblemen på regional nivå. Medlemsstaterna bör därför sträva mot en samordning av deras sysselsättningspolitik.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

KAPITEL I

ANSTÄLLNING, LIKABEHANDLING OCH ARBETSTAGARNAS FAMILJER

AVSNITT 1

Rätt till anställning*Artikel 1*

1. Varje medborgare i en medlemsstat ska, oavsett var denne har sitt hemvist, ha rätt att ta anställning och att arbeta inom en annan medlemsstats territorium i enlighet med de villkor som, enligt lagar och andra författningar, gäller för anställning av medborgare i denna stat.

▼B

2. Medborgaren i fråga ska i synnerhet ha samma förtur till en ledig befattning i en medlemsstat som medborgarna i denna stat.

Artikel 2

Varje medborgare i en medlemsstat och varje arbetsgivare som utövar någon verksamhet inom en medlemsstats territorium får utbyta anställningsansökningar respektive erbjudanden om anställning och får ingå och fullfölja anställningsavtal i enlighet med de villkor som gäller enligt lagar och andra författningar, utan att någon diskriminering blir följden därav.

Artikel 3

1. Enligt denna förordning ska de regler som gäller enligt lagar och andra författningar i en medlemsstat eller en medlemsstats administrativa praxis inte gälla

- a) när de inskränker rätten för utländska medborgare att ansöka om och erbjuda anställning, eller rätten för utländska medborgare att påbörja och fullfölja anställning, eller gör dessa till föremål för villkor som inte gäller för deras egna medborgare, eller
- b) när reglernas uteslutande eller huvudsakliga syfte eller effekt, även om de gäller oavsett nationalitet, är att utestänga medborgare i andra medlemsstater från den erbjudna anställningen.

Första stycket gäller inte i fråga om särskilda språkkunskaper som krävs på grund av den lediga tjänstens natur.

2. I synnerhet ska bland de bestämmelser och rutiner i en medlemsstat som åsyftas i punkt 1 första stycket inkluderas bestämmelser som

- a) föreskriver en speciell rekryteringsprocedur för utländska medborgare,
- b) begränsar eller inskränker utannonsering av lediga platser i tidningar eller genom något annat medium eller ställer andra villkor än dem som gäller för arbetsgivare som utövar sin verksamhet inom denna medlemsstats territorium,
- c) förknippar rättighet till anställning med krav på registrering vid arbetsförmedling eller förhindrar individuell rekrytering av arbetstagare, när det gäller personer som inte är bosatta inom denna stats territorium.

Artikel 4

1. Villkor som gäller enligt lagar och andra författningar och som inskränker antalet eller andelen utländska medborgare som får vara anställda i företag, verksamhetsgrenar eller regioner eller på nationell nivå, ska inte gälla medborgare i de andra medlemsstaterna.

2. Då i en medlemsstat beviljande av en förmån för företag är förknippat med villkoret att ett visst procenttal av de anställda arbetstagarna ska ha medlemsstatens nationalitet, ska medborgare i de andra medlemsstaterna räknas som medborgare i denna stat om inte annat följer av Europaparlamentets och rådets direktiv 2005/36/EG av den 7 september 2005 om erkännande av yrkeskvalifikationer ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ EUT L 255, 30.9.2005, s. 22.

▼B*Artikel 5*

En medborgare i en medlemsstat som söker anställning inom en annan medlemsstats territorium ska få samma hjälp där som den som ges av arbetsförmedlingarna i denna stat till dess egna medborgare som söker anställning.

Artikel 6

1. Anställning och rekrytering av en medborgare i en medlemsstat till en tjänst i en annan medlemsstat ska inte vara beroende av medicinska, yrkesmässiga eller andra kriterier som är diskriminerande på grund av nationalitet i jämförelse med de kriterier som gäller för de medborgare i den andra medlemsstaten som önskar bedriva samma verksamhet.

2. En medborgare som får ett personligt erbjudande från en arbetsgivare i en annan medlemsstat än den där denne är medborgare kan bli tvungen att genomgå en anlagsundersökning, om arbetsgivaren uttryckligen begär detta då arbetsgivaren erbjuder anställningen.

*AVSNITT 2****Anställning och likabehandling****Artikel 7*

1. En arbetstagare som är medborgare i en medlemsstat får inom en annan medlemsstats territorium inte på grund av sin nationalitet behandlas annorlunda än landets egna arbetstagare i fråga om anställnings- och arbetsvillkor, speciellt vad avser lön, avskedande och, om arbetstagaren skulle bli arbetslös, återinsättande i arbete eller återanställning.

2. Arbetstagaren ska åtnjuta samma sociala och skattemässiga förmåner som landets medborgare.

3. Arbetstagaren ska även, med stöd av samma rättighet och på samma villkor som landets medborgare, ha tillgång till utbildning i yrkesskolor och omskolningscentrum.

4. Alla klausuler i ett kollektivt eller individuellt avtal eller någon annan kollektiv bestämmelse om rätt att söka anställning, lön och andra villkor för arbete eller avskedande ska vara ogiltiga, såvitt de föreskriver eller bemyndigar diskriminerande villkor för arbetstagare som är medborgare i de andra medlemsstaterna.

Artikel 8

En arbetstagare som är medborgare i en medlemsstat och som är anställd inom en annan medlemsstats territorium ska få lika behandling vad avser medlemskap i fackföreningar och utövande av därmed sammanhängande rättigheter, inklusive rätten att rösta, och ska vara valbar till poster inom administrationen eller ledningen av en arbetstagarorganisation. Arbetstagaren får uteslutas från deltagande i ledningen av organisationer som regleras av offentlig rätt och från att inneha en tjänst som regleras av offentlig rätt. Dessutom ska arbetstagaren ha rätt att vara valbar till de organ som representerar arbetstagaren i företaget.

▼B

Bestämmelserna i första stycket ska inte påverka lagar eller förordningar i vissa medlemsstater som beviljar mer omfattande rättigheter till arbetstagare som kommer från de andra medlemsstaterna.

Artikel 9

1. En arbetstagare som är medborgare i en medlemsstat och som är anställd inom en annan medlemsstats territorium ska åtnjuta alla rättigheter och förmåner som beviljas landets medborgare i bostadsfrågor, även angående rätten att äga den bostad arbetstagaren behöver.

2. En arbetstagare som avses i punkt 1 får, med samma rätt som landets medborgare, sätta sitt namn på listorna för bostadssökande i den region där arbetstagaren är anställd, om sådana listor finns; arbetstagaren ska åtnjuta förmåner och förturer som är förknippade därmed.

En arbetstagares familj som har stannat kvar i hemlandet ska i detta hänseende antas bo i regionen där arbetstagaren bor, om landets medborgare också gynnas av liknande antagande.

*AVSNITT 3**Arbetstagarnas familjer**Artikel 10*

Barnen till en medborgare i en medlemsstat som är eller har varit anställd i en annan medlemsstat ska ha tillträde till denna stats allmänna skolor, lärlingsutbildning och yrkesskolekurser på samma villkor som medborgarna i denna stat, om barnen bor där.

Medlemsstaterna ska främja alla bemödanden att göra det möjligt för dessa barn att delta i utbildningen under bästa möjliga förhållanden.

KAPITEL II

FÖRMEDLING AV LEDIGA PLATSER OCH PLATSANSÖKNINGAR

*AVSNITT 1**Samarbete mellan medlemsstaterna och med kommissionen***▼M1****▼B***AVSNITT 2**Arbetsförmedling**Artikel 13*

1. Den särskilda förmedlingen i varje medlemsstat ska regelbundet till de särskilda förmedlingarna i de andra medlemsstaterna och till den europeiska samordningsbyrån enligt artikel 18 sända

▼ B

- a) uppgifter om lediga platser som skulle kunna tillsättas med medborgare i andra medlemsstater,
- b) uppgifter om lediga platser som riktar sig till tredjeländer,
- c) uppgifter om platsansökningar som lämnats av personer som uttryckligen förklarar att de önskar arbeta i en annan medlemsstat,
- d) information uppdelad efter regioner och verksamhetsgrenar om arbetssökande som har förklarar sig villiga att anta erbjudanden om anställning i en annan medlemsstat.

Den särskilda förmedlingen i varje medlemsstat ska snarast möjligt vidarebefordra denna information till de förmedlingar och myndigheter som berörs.

▼ M1

▼ B*AVSNITT 3**Åtgärder för bevarande av jämvikten på arbetsmarknaden***▼ M1**

▼ B*AVSNITT 4**Europeiska samordningsbyrån***▼ M1**

▼ B

KAPITEL III

**KOMMITTEER FÖR ATT SÄKERSTÄLLA ETT NÄRA SAMARBETE
MELLAN MEDLEMSSTATERNA I FRÅGOR SOM BERÖR
ARBETSTAGARNAS FRIA RÖRLIGHET OCH DERAS ANSTÄLLNING**

*AVSNITT 1**Den rådgivande kommittén**Artikel 21*

Den rådgivande kommittén ska ha till uppgift att bistå kommissionen vid granskning av alla frågor som uppstår om tillämpningen av fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och de åtgärder som vidtagits i enlighet därmed i angelägenheter som berör arbetstagarnas fria rörlighet och deras anställning.

Artikel 22

Den rådgivande kommittén ska särskilt ha till uppgift

- a) att följa upp problem avseende fri rörlighet och anställning inom ramen för nationell arbetsmarknadspolitik för att kunna samordna

▼B

medlemsstaternas arbetsmarknadspolitik och på så sätt medverka till att deras ekonomi utvecklas och att arbetsmarknaden får en förbättrad balans,

- b) att göra en allmän uppföljning av effekterna av genomförandet av denna förordning och eventuella kompletterande åtgärder,
- c) att eventuellt förelägga kommissionen väl övervägda förslag till översyn av denna förordning,
- d) att framlägga, antingen på kommissionens begäran eller på eget initiativ, väl övervägda åsikter i allmänna frågor eller i principfrågor, speciellt rörande utbyte av information om utvecklingen på arbetsmarknaden, om arbetstagarnas förflyttning mellan medlemsstaterna, om program eller åtgärder för att utveckla yrkesvägledning och yrkesutbildning som kan förmodas ge ökad möjlighet till fri rörlighet och anställning, samt om alla former av bistånd till arbetstagare och deras familjer, bland annat socialhjälp och bostäder åt arbetstagarna.

Artikel 23

1. Den rådgivande kommittén ska bestå av sex ordinarie medlemmar från varje medlemsstat, av vilka två ska representera regeringen, två arbetstagarorganisationerna och två arbetsgivarorganisationerna.

2. För varje kategori som nämns i punkt 1 ska en ersättare utses av varje medlemsstat.

3. De ordinarie medlemmarnas och ersättarnas mandattid ska vara två år. Deras utnämning ska kunna förnyas.

Vid mandattidens utgång ska de ordinarie medlemmarna och deras ersättare vara kvar i tjänst till dess att de har ersatts eller till dess att deras utnämningar har förnyats.

Artikel 24

De ordinarie medlemmarna i den rådgivande kommittén och deras ersättare ska utnännas av rådet, som ska sträva efter att i kommittén samla företrädare för arbetstagarorganisationer och arbetsgivarorganisationer så att de olika ekonomiska sektorer som berörs får en lämplig representation.

Förteckningen över medlemmarna och deras ersättare ska i informationssyfte offentliggöras av rådet i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 25

Ordförande i den rådgivande kommittén ska vara en medlem av kommissionen eller dennes ersättare. Ordföranden får inte rösta. Kommittén ska sammanträda åtminstone två gånger om året. Den ska sammankallas av ordföranden, antingen på eget initiativ eller på begäran av minst en tredjedel av medlemmarna.

▼B

Sekretariatstjänster ska ställas till förfogande av kommissionen.

Artikel 26

Ordföranden får inbjuda personer eller företrädare för organ med vidsträckt erfarenhet av arbetstagarnas sysselsättning eller rörlighet att delta i möten som observatörer eller som sakkunniga. Ordföranden får ta hjälp av tekniska rådgivare.

Artikel 27

1. Den rådgivande kommittén är beslutför när två tredjedelar av medlemmarna är närvarande.

2. Yttrandena ska ange på vilka grunder de vilar. De ska antas med en absolut majoritet av röster som regelrätt avgivits. Yttrandena ska åtföljas av en skriftlig redogörelse för de åsikter som uttryckts av minoriteten, om denna önskar det.

Artikel 28

Den rådgivande kommittén ska fastställa sina arbetsmetoder genom procedurregler, som ska träda i kraft sedan rådet givit sitt samtycke efter att ha mottagit ett yttrande från kommissionen. Eventuella ändringar som kommittén beslutar att vidta ska företas på samma sätt.

*AVSNITT 2****Den tekniska kommittén****Artikel 29*

Den tekniska kommittén ska ha till uppgift att bistå kommissionen att förbereda, stödja och följa upp allt tekniskt arbete och alla tekniska åtgärder, så att denna förordning och alla kompletterande åtgärder kan verkställas.

Artikel 30

Den tekniska kommittén ska särskilt ha till uppgift

- a) att stödja och främja samarbetet mellan berörda statliga myndigheter i medlemsstaterna i alla tekniska frågor som angår arbetstagarnas fria rörlighet och deras anställning,
- b) att formulera tillvägagångssätten för organiserandet av berörda statliga myndigheters gemensamma aktiviteter,
- c) att underlätta inhämtandet av information som förväntas bli användbar för kommissionen och för den granskning och forskning som föreskrivs i denna förordning, och att främja utbyte av information och erfarenheter mellan de berörda administrativa organen,
- d) att på teknisk nivå utreda harmoniseringen av de kriterier efter vilka medlemsstaterna bedömer situationen på sina arbetsmarknader.

▼B*Artikel 31*

1. Den tekniska kommittén ska bestå av representanter för medlemsstaternas regeringar. Varje regering ska till ordinarie medlem av den tekniska kommittén utnämna en av de ordinarie medlemmar som representerar regeringen i den rådgivande kommittén.
2. Varje regering ska utnämna en ersättare bland dess andra representanter – ordinarie medlemmar eller ersättare – i den rådgivande kommittén.

Artikel 32

Ordförande för den tekniska kommittén ska vara en medlem av kommissionen eller dennes representant. Ordföranden får inte rösta. Ordföranden och medlemmarna av kommittén får ta hjälp av tekniska rådgivare.

Sekretariatstjänster ska ställas till förfogande av kommissionen.

Artikel 33

De förslag och yttranden som utarbetats av den tekniska kommittén ska överlämnas till kommissionen, och den rådgivande kommittén ska informeras därom. Alla sådana förslag och yttranden ska åtföljas av en skriftlig redogörelse för de åsikter som uttryckts av de olika medlemmarna i den tekniska kommittén, om dessa begär det.

Artikel 34

Den tekniska kommittén ska fastställa sina arbetsmetoder genom procedurregler som ska träda i kraft när rådet har lämnat sitt samtycke efter att ha mottagit ett yttrande från kommissionen. Eventuella ändringar som kommittén beslutar göra häri ska träda i kraft enligt samma förfaringssätt.

KAPITEL IV

SLUTBESTÄMMELSER*Artikel 35*

Den rådgivande kommitténs och den tekniska kommitténs procedurregler av den 8 november 1968 ska fortsätta att gälla.

Artikel 36

1. Denna förordning ska inte påverka de bestämmelser i fördraget om upprättande av den Europeiska atomenergigemenskapen som behandlar rätten att söka kvalificerat arbete på atomenergiområdet, ej heller på några som helst åtgärder som vidtagits i enlighet med det fördraget.

Denna förordning ska dock gälla för den kategori av arbetstagare som nämnts i första stycket och för deras familjemedlemmar, i den mån deras rättsliga ställning inte styrs av ovannämnda fördrag eller åtgärder.

▼B

2. Denna förordning ska inte påverka åtgärder som vidtagits i enlighet med artikel 48 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt.

3. Denna förordning ska inte påverka medlemsstaternas skyldigheter på grund av speciella relationer eller framtida avtal med vissa icke-europeiska länder eller territorier baserade på hävdvunna band som fanns den 8 november 1968, eller avtal som grundar sig på hävdvunna band mellan dem och som fanns den 8 november 1968 med vissa icke-europeiska länder eller territorier som grundar sig på hävdvunna band mellan dem.

Arbetstagare från sådana länder eller territorier som i enlighet med denna bestämmelse har avlönad anställning inom en av dessa medlemsstaters territorium får inte åberopa bestämmelserna i denna förordning i de andra medlemsstaterna.

Artikel 37

Mellan dagen för undertecknandet och dagen för ikraftträdandet ska medlemsstaterna i informationssyfte till kommissionen översända texterna till de avtal, konventioner och överenskommelser som ingåtts dem mellan på arbetsmarknadsområdet.

▼M1**▼B***Artikel 39*

Administrativa utgifter för den rådgivande kommittén och den tekniska kommittén ska ingå i Europeiska unionens allmänna budget i den sektion som gäller kommissionen.

Artikel 40

Denna förordning ska gälla medlemsstaterna och deras medborgare utan att det påverkar tillämpningen av artiklarna 2 och 3.

Artikel 41

Förordning (EEG) nr 1612/68 ska upphöra att gälla.

Hänvisningar till den upphävda förordningen ska anses som hänvisningar till den här förordningen och ska läsas i enlighet med jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 42

Denna förordning träder i kraft den tjugonde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Denna förordning ska vara till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

▼B

BILAGA I

**UPPHÄVD FÖRORDNING OCH EN FÖRTECKNING ÖVER DESS
SENARE ÄNDRINGAR**

Rådets förordning (EEG) nr 1612/68
(EGT L 257, 19.10.1968, s. 2)

Rådets förordning (EEG) nr 312/76
(EGT L 39, 14.2.1976, s. 2)

Rådets förordning (EEG) nr 2434/92
(EGT L 245, 26.8.1992, s. 1)

Europaparlamentets och rådets direk-
tiv 2004/38/EG
(EUT L 158, 30.4.2004, s. 77)

Endast artikel 38.1

BILAGA II

Jämförelsetabell

Förordning (EEG) nr 1612/68	Den här förordningen
Del I	Kapitel I
Avdelning I	Avsnitt 1
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2	Artikel 2
Artikel 3.1 första stycket	Artikel 3.1 första stycket
Artikel 3.1 första stycket första strecksatsen	Artikel 3.1 första stycket a
Artikel 3.1 första stycket andra strecksatsen	Artikel 3.1 första stycket b
Artikel 3.1 andra stycket	Artikel 3.1 andra stycket
Artikel 3.2	Artikel 3.2
Artikel 4	Artikel 4
Artikel 5	Artikel 5
Artikel 6	Artikel 6
Avdelning II	Avsnitt 2
Artikel 7	Artikel 7
Artikel 8.1	Artikel 8
Artikel 9	Artikel 9
Avdelning III	Avsnitt 3
Artikel 12	Artikel 10
Del II	Kapitel II
Avdelning I	Avsnitt 1
Artikel 13	Artikel 11
Artikel 14	Artikel 12
Avdelning II	Avsnitt 2
Artikel 15	Artikel 13
Artikel 16	Artikel 14
Artikel 17	Artikel 15
Artikel 18	Artikel 16
Avdelning III	Avsnitt 3

▼**B**

Förordning (EEG) nr 1612/68	Den här förordningen
Artikel 19	Artikel 17
Avdelning IV	Avsnitt 4
Artikel 21	Artikel 18
Artikel 22	Artikel 19
Artikel 23	Artikel 20
Del III	Kapitel III
Avdelning I	Avsnitt 1
Artikel 24	Artikel 21
Artikel 25	Artikel 22
Artikel 26	Artikel 23
Artikel 27	Artikel 24
Artikel 28	Artikel 25
Artikel 29	Artikel 26
Artikel 30	Artikel 27
Artikel 31	Artikel 28
Avdelning II	Avsnitt 2
Artikel 32	Artikel 29
Artikel 33	Artikel 30
Artikel 34	Artikel 31
Artikel 35	Artikel 32
Artikel 36	Artikel 33
Artikel 37	Artikel 34
Del IV	Kapitel IV
Avdelning I	—
Artikel 38	—
Artikel 39	Artikel 35
Artikel 40	—
Artikel 41	—
Avdelning II	—
Artikel 42.1	Artikel 36.1

▼B

Förordning (EEG) nr 1612/68	Den här förordningen
Artikel 42.2	Artikel 36.2
Artikel 42.3 första stycket första och andra strecksatserna	Artikel 36.3 första stycket
Artikel 42.3 andra stycket	Artikel 36.3 andra stycket
Artikel 43	Artikel 37
Artikel 44	Artikel 38
Artikel 45	—
Artikel 46	Artikel 39
Artikel 47	Artikel 40
—	Artikel 41
Artikel 48	Artikel 42
—	Bilaga I
—	Bilaga II